

TURUN YLIOPISTO
Lääketieteellinen tiedekunta

NIEMINEN, OLLI: Operatiivisesti ja non-operatiivisesti hoidettujen mahalaukun syöpien hoito TYKS:ssä vuosina 2013–2014

Syventävien opintojen kirjallinen työ, 35 s.
Kirurgia
Huhtikuu 2016

Mahasyöpä on maailmanlaajuisesti merkittävä syöpäkuolleisuuden aiheuttaja. Länsimaissa syövän esiintyvyys on laskenut viime vuosikymmeninä, mutta suhteellinen kuolleisuus tautiin on edelleen suurta. Ennustetta on kyetty parantamaan modernien leikkausmenetelmien ja onkologisten hoitojen myötä, mutta yhä edelleen taudin ennuste on huono, sillä vain 30 % potilaista on elossa viiden vuoden kohdalla. Alkuvaiheen mahasyöpä on varsin oireeton, minkä vuoksi potilaat päätyvät usein hoitoon vasta taudin levittyä kuratiivisen hoidon ulkopuolelle.

Laajennettu imusolmukkeiden poisto eli niin sanottu D2-imusolmukedissectio on parantanut mahasyövän ennustetta, mutta toisaalta useiden tutkimusten mukaan leikkaukseen liittyy suurentunut komplikaatioriski. Aasiassa mahasyövän esiintyvyys on länsimaihin verrattuna hyvin suuri, ja aasialaisten tutkimusten mukaan D2-dissectio on todettu selvästi parantavan potilaan ennustetta. Länsimaissa yhtä hyviä tuloksia ei ole pystytty toistamaan, mutta pitkäaikaisseurannassa myös länsimaissa satunnaistetuissa tutkimuksissa D2-leikkauksilla on todettu vähemmän mahasyövän uusiutumista ja pienempi mahasyöpäkuolleisuus.

Tutkielman tarkoituksena oli selvittää mahasyövän hoidon toteutumista Turun yliopistollisessa keskussairaalassa. Aineistoon valittiin potilaat, joilla todettiin uusi mahalaukun syöpä Tyksin alueella vuosien 2013 ja 2014 välillä. Aineisto kerättiin sairaanhoitopiirin potilastietojärjestelmän leikkauskertomuksista ja potilasasiakirjamerkinnoista ja koottiin taulukkomuotoon vuosien 2015 ja 2016 välillä. Aineisto analysoitiin maaliskuussa 2016.

Tutkielmassa havaittiin, että vain noin puolet potilaista kyettiin leikkaamaan ja kuratiivisesti ainoastaan 30 % potilaista. Leikkauskomplikaatiota ilmeni 44 % leikkauspotilaalla ja noin 8 % leikkauspotilasta menehtyi välittömiin leikkausta seuranneisiin komplikaatioihin. Pernan poisto oli yhteydessä suurempaan komplikaatiofrekvenssiin. Lyhyen seuranta-ajan aikana kuratiivisesti hoidetuista potilasta yksikään ei kuitenkaan menehtynyt mahasyöpään ja vuoden kohdalla potilaista oli elossa 86 %. Kokonaisuudessaan aineiston potilaista vuoden kohdalla elossa oli 49 % potilaista, mikä vastaa länsimaista keskitasoa, mutta leikkauskuolleisuus oli suurempaa.

Asiasanat: mahasyöpä, leikkaushoito, hoitovaste